



Geschillenkamer

Beslissing 148/2025 van 17 september 2025

Dossiernummer: DOS-2023-03926

Betreft: klacht over een onbevredigend en laat antwoord op een verzoek tot uitoefening van het recht van inzage

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna “AVG”;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna “WOG”;

Gelet op het Reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 15 januari 2019¹;

Gelet op de stukken van het dossier;

Heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klager: X, hierna “de klager”;

De verweerder: Y, hierna “de verweerder”.

¹ Het nieuwe Reglement van interne orde van de GBA, als gevolg van de wijzigingen door de wet van 25 december 2023 tot wijziging van de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit (WOG), is op 1 juni 2024 in werking getreden. Overeenkomstig artikel 56 van de wet van 25 december 2023 is het enkel van toepassing op klachten, bemiddelingsdossiers, verzoeken, inspecties en procedures voor de Geschillenkamer die vanaf die datum zijn aangevangen: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/reglement-van-interne-orde-van-de-gegevensbeschermingsautoriteit.pdf>. Dossiers die zijn aangevat vóór 1 juni 2024, zoals in dit geval, zijn onderworpen aan de bepalingen van de WOG zoals deze bestond vóór de wijzigingen door de wet van 25 december 2023, en aan de bepalingen van het Reglement van interne orde zoals het bestond vóór die datum.

I. Feiten en procedure

1. Op 24 september 2023 dient de klager een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna “de GBA”) tegen de verweerder.
2. De verweerder is een energieleverancier en -producent. De klager was tot augustus 2022 een van zijn klanten.
3. Na de beëindiging van hun contractuele relatie ontstond er een financieel geschil tussen de partijen, dat kort samengevat neerkwam op de stopzetting van een afbetalingsplan nadat de verweerder had vastgesteld dat de klager niet had betaald. De klager heeft hierover een klacht ingediend bij de Ombudsdienst voor Energie.
4. Op 24 augustus 2023 oefent de klager zijn recht van inzage uit via het contactformulier op de website van de verweerder. In zijn verzoek geeft hij aan dat hij inzage wenst van de informatie zoals bedoeld onder de punten a), b), c), d), g) en h) van artikel 15.1 van de AVG.
5. Op 4 oktober 2023 geeft de verweerder gevolg aan het verzoek van de klager. Enerzijds stuurt de verweerder de klager een bestand met de categorieën van gegevens die hij over hem heeft opgeslagen. Anderzijds verwijst hij de klager naar zijn privacybeleid, waarin de categorieën van verzamelde gegevens, de doeleinden van de verwerkingen, de categorieën van ontvangers (indien van toepassing) en de bewaartermijn van deze gegevens worden beschreven. Ten slotte verontschuldigt de verweerder zich voor de late reactie, die te wijten is aan een aanzienlijke werklast.
6. Op 9 oktober 2023 antwoordt de zoon van de klager namens zijn vader, maar ondertekent hij de e-mail met zijn eigen naam. Hij beweert dat het antwoord van de verweerder onvolledig is en verzoekt hem om de **ontbrekende informatie** te verstrekken, namelijk (vrije vertaling): *“Alle informatie die aan andere instanties of derden is verstrekt in verband met [zijn] persoonsgegevens”; “De details van de verwerkingen van mijn persoonsgegevens, met inbegrip van de doeleinden, de wettelijke basis en de bewaartermijnen voor elke verwerking”; “De gegevens die zijn verzameld via [zijn] interacties met [de diensten van de verweerder] [...]”, en; “Alle gegevens die zijn verzameld via [zijn] interacties met [de diensten van de verweerder], met inbegrip van telefoongesprekken, interne nota’s, andere relevante documentatie en andere vormen van communicatie”.*

Hij verzoekt ook om **aanvullende informatie** die aanvankelijk niet in zijn verzoek was opgenomen, namelijk (vrije vertaling): *“De namen en voornamen van alle personen die [zijn] dossier hebben behandeld en hun functies”; “Alle informatie over de doorgiften van [zijn] persoonsgegevens buiten de Europese Unie, indien van toepassing”, en; “Alle informatie over de beveiligingsmaatregelen die zijn getroffen om [zijn] persoonsgegevens te beschermen”.*

7. Op 19 oktober 2023 antwoordt de verweerder dat alleen de klager, als betrokkene, zijn eigen recht van inzage kan uitoefenen, tenzij wordt aangetoond dat daartoe een geldige volmacht is verleend.
8. Diezelfde dag bevestigt de klager aan de verweerder dat hij zijn zoon hiervoor heeft gemachtigd. Die laatste reageert eveneens diezelfde dag om bezwaar te maken tegen de manier waarop de verweerder de verzoeken van de klager behandelt.
9. Op 20 oktober 2023 verzekert de verweerder de klager dat hij zo snel mogelijk met een gedetailleerd antwoord op alle gevraagde informatie zal komen.
10. Op 26 oktober 2023 wordt de klacht ontvankelijk verklaard door de Eerstelijnsdienst (hierna “ELD”) op grond van de artikelen 58 en 60 van de WOG² en wordt de klacht overgemaakt aan de Geschillenkamer op grond van artikel 62, § 1, van de WOG³.
11. Op 3 november 2023 neemt de verweerder opnieuw contact op met de klager om zijn aanvullende vragen te beantwoorden. Hij voegt een bestand toe met zijn antwoorden op de gevraagde informatie, dat vijftientig pagina's telt. Op 26 november 2023 deelt de klager de Geschillenkamer mee dat hij op 3 november 2023 een nieuw antwoord van de verweerder heeft ontvangen naar aanleiding van zijn uitoefening van het recht van inzage. Dit antwoord werd gedeeld met de Geschillenkamer.
12. Op 7 maart 2025 stelt de Geschillenkamer, overeenkomstig haar informatieplicht uit hoofde van artikel 95, § 2, van de WOG, de partijen in kennis van het bestaan van het onderhavige dossier en de inhoud van de onderhavige klacht. Zij preciseert dat de verweerder de mogelijkheid heeft om het dossier te raadplegen en te kopiëren bij het secretariaat van de Geschillenkamer. De verweerder wordt ook meegedeeld dat hij over een termijn van 14 dagen beschikt om zijn opmerkingen in te dienen. Naar aanleiding van het verzoek tot verlenging van de antwoordtermijn van de verweerder, verlengt de Geschillenkamer de antwoordtermijn van de verweerder tot 28 maart 2025.
13. Op 28 maart 2025 dient de verweerder zijn opmerkingen in bij de Geschillenkamer. De klager reageert hierop.

² Krachtens artikel 61 van de WOG stelt de Geschillenkamer met de onderhavige beslissing de partijen in kennis van het feit dat de klacht ontvankelijk is verklaard.

³ Op grond van artikel 95, § 2, van de WOG stelt de Geschillenkamer via de onderhavige beslissing de partijen in kennis van het feit dat ingevolge deze klacht het dossier bij haar aanhangig is gemaakt.

II. Motivering

II.1. Procedurele kwesties

II.1.1. Niet-ontvankelijkheid en ongegrondheid van de klacht

14. De verweerder merkt op dat het verzoek tot inzage van de klager is gedateerd op 24 augustus 2023, dat hij overeenkomstig artikel 12.3 van de AVG over een termijn van dertig dagen beschikte om hieraan gevolg te geven, en dat deze termijn afliep in de nacht van 24 september op 25 september 2023. Hij merkt echter op dat de klager zijn klacht op 24 september heeft ingediend, dus vóór het verstrijken van de wettelijke termijn om gevolg te geven aan zijn verzoek tot inzage.
15. De verweerder concludeert dat de klacht niet-ontvankelijk of op zijn minst ongegrond moet worden verklaard.
16. Enerzijds merkt de Geschillenkamer op dat zij niet bevoegd is om klachten al dan niet ontvankelijk te verklaren, aangezien dit tot de exclusieve bevoegdheid van de ELD behoort. In ieder geval blijkt uit de ontvankelijkheidsvoorwaarden – zoals opgenomen in de artikelen 58 en 60 van de WOG – niet dat men, wanneer een van de rechten uit de artikelen 15 tot en met 22 van de AVG is uitgeoefend, verplicht is te wachten tot de wettelijke termijn om er gevolg aan te geven is verstreken, hoewel dit wel wenselijk is. Ter illustratie verwijzen wij naar artikel 60 van de WOG – zoals opgenomen in de huidige versie die op 1 juni 2024 in werking is getreden – dat in het volgende ontvankelijkheidscriterium voorziet: *“het voorafgaandelijk uitoefen van rechten waarbij de klager zich, indien mogelijk, eerst richt tot de verwerkingsverantwoordelijke”*.
17. Anderzijds merkt de Geschillenkamer op dat, hoewel de klacht vlak vóór het verstrijken van de wettelijke termijn om gevolg te geven aan het verzoek tot inzage van de klager werd ingediend, die laatste de ELD op 25 oktober 2023 – dus voordat de klacht ontvankelijk werd verklaard – al had meegedeeld dat hij op 4 oktober 2023 een antwoord van de verweerder had ontvangen. In dit verband stelt de Geschillenkamer vast dat de verweerder zelf toegeeft dat hij later dan de in artikel 12.3 van de AVG vastgestelde termijn heeft gereageerd. Bijgevolg kan evenmin worden geconcludeerd dat de klacht ongegrond is.

II.1.2. Rechtsmisbruik

18. De verweerder is van oordeel dat de klager het verbod op rechtsmisbruik schendt, aangezien hij niet heeft gewacht tot het verstrijken van de wettelijke termijn om gevolg te geven aan zijn verzoek tot inzage alvorens hierover een klacht in te dienen bij de GBA; hij de verweerder geen herinnering heeft gestuurd; hij ontevreden was over zijn relatie met de verweerder vanwege eerdere financiële problemen; hij zijn klacht niet heeft ingetrokken

ondanks het volledige antwoord dat hij op 3 november 2023 heeft ontvangen; en hij de mogelijkheid om het geschil in der minne te schikken niet heeft onderzocht. Volgens de verweerder tonen deze elementen aan dat de klager niet zozeer zijn belangen en rechten onder de AVG wil beschermen, maar vooral zijn ongenoegen wil uiten over de relatie met de verweerder.

19. De Geschillenkamer volgt de redenering van de verweerder niet.
20. Het Hof van Cassatie definieert rechtsmisbruik als volgt: *“Rechtsmisbruik bestaat in de uitoefening van een recht op een wijze die kennelijk de grenzen te buiten gaat van de uitoefening van dat recht door een bedachtzaam en voorzichtig persoon.”*⁴ Het Hof stelt tevens het volgende: *“Een dergelijk misbruik kan ook bestaan in de aanwending van rechtsregels of rechtsinstellingen in strijd met het doel waarvoor deze zijn ingesteld.”*⁵
21. Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna “HvJ-EU”) heeft twee elementen vastgesteld aan de hand waarvan kan worden nagegaan of er sprake is van rechtsmisbruik. Het HvJ-EU is van oordeel dat uit het concrete geval het volgende moet blijken: enerzijds *“een geheel van objectieve omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden van de Unieregeling weliswaar formeel zijn nageleefd, maar dat het door deze regeling nagestreefde doel niet werd bereikt”,* en anderzijds *“een subjectief element dat bestaat in het verlangen een uit de Unieregeling voortvloeiend voordeel te verkrijgen door kunstmatig de voorwaarden te creëren waaronder dat voordeel ontstaat”*⁶.
22. Het Marktenhof is van oordeel dat er in de context van de AVG sprake kan zijn van rechtsmisbruik wanneer een persoon een klacht indient zonder dat dit objectief noodzakelijk is om de rechten te beschermen die hij aan de genoemde verordening ontleent⁷.
23. In het onderhavige geval blijkt allereerst dat de klager zijn klacht weliswaar vóór het verstrijken van de termijn om gevolg te geven aan zijn verzoek tot inzage heeft ingediend, maar dat dit – zoals de klager zelf ook aangeeft – duidelijk het gevolg is van een misrekening. Hij heeft zijn klacht namelijk een dag vóór het verstrijken van de wettelijke termijn om gevolg te geven aan zijn verzoek ingediend, in de overtuiging dat de termijn al verstreken was. Niets in het dossier geeft aanleiding om hieraan te twifelen.

⁴ Cass., 16 november 2007, C.06.0349.F, p. 7; Cass., 6 januari 2011, C.09.0624.F, p. 12; Cass., 1 februari 2016, C.15.0250.F, p. 2; Cass., 19 december 2019, C.19.0127.N, p. 3; Cass., 20 januari 2023, C.22.0069.N, p. 2. Zie in dit verband ook: Cass., 7 oktober 2011, C.10.0227.F, p. 6.

⁵ Cass., 15 februari 2019, C.18.0428.N, p. 2.

⁶ HvJ-EU, 26 februari 2019, gevoegde zaken C-115/16, C-118/16, C-119/16 en C-299/16, ECLI:EU:C:2019:134, p. 139. Zie ook Hof van Beroep Brussel (sectie Marktenhof), 19 maart 2025, 2024.AR.1690, p. 31: *“Zoals blijkt uit de rechtspraak van het Hof van Justitie is voor het bewijs dat er sprake is van misbruik enerzijds een geheel van objectieve omstandigheden vereist waaruit blijkt dat in weerwil van de formele naleving van de door de Unieregeling opgelegde voorwaarden het door deze regeling beoogde doel niet is bereikt, en anderzijds een subjectief element, namelijk de bedoeling om een door de Unieregeling toegekend voordeel te verkrijgen door kunstmatig de voorwaarden te creëren waaronder het recht op dat voordeel ontstaat.”*

⁷ Hof van Beroep Brussel (sectie Marktenhof), 19 maart 2025, 2024.AR.1690, p. 31: *“In de context van AVG kan er sprake zijn van misbruik wanneer een persoon klachten indient zonder dat dit objectief noodzakelijk is om de rechten te beschermen die hij aan de genoemde verordening ontleent.”*

24. Voorts schrijft de AVG niet voor dat de uitoefening van een van de in de artikelen 15 tot en met 22 van die verordening bedoelde rechten moet worden gevolgd door herinneringen.
25. Bovendien is het argument over de intrekking van de klacht niet relevant, enerzijds omdat de klager de volledigheid van het hem verstrekte antwoord betwist, en anderzijds omdat dit de eerdere schendingen niet ongedaan maakt, wat door iedere betrokkene aan de kaak kan worden gesteld.
26. Het feit dat de klager eerder financiële problemen heeft gehad, kan op zichzelf ook geen inbreuk op het verbod op rechtsmisbruik uitmaken. Anders zou dit elke juridische actie verhinderen die een persoon zou kunnen instellen tegen een onderneming waarvan hij klant is en waarmee hij een geschil van welke aard dan ook heeft gehad.
27. Ten slotte houdt het feit dat de klager niet heeft geprobeerd het geschil in der minne te schikken op zich evenmin een inbreuk op het verbod op rechtsmisbruik in, aangezien elke betrokkene rechtstreeks een klacht kan indienen, die ontvankelijk zal worden verklaard mits zij voldoet aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden van de artikelen 58 en 60 van de WOG. De Geschillenkamer merkt ten overvloede op dat de klager weliswaar niet heeft geprobeerd het geschil in der minne te schikken, bijvoorbeeld door middel van een bemiddelingsprocedure bij de ELD, maar dat hij niettemin op geldige wijze zijn rechten bij de verweerder heeft uitgeoefend en met hem is blijven communiceren.
28. Bijgevolg is de Geschillenkamer van oordeel dat uit de argumenten van de verweerder onvoldoende aanwijzingen blijken die, afzonderlijk of samen, het bestaan van een inbreuk op het verbod op rechtsmisbruik zouden aantonen.

II.2. Inhoudelijke kwesties

29. De klager bracht in zijn klacht drie grieven naar voren: (i) zijn verzoek tot inzage kreeg een onbevredigend en laat antwoord, (ii) de medewerkers van de verweerder weigerden hem “hun namen, voornamen of pseudoniemen”⁸ mee te delen en (iii) de verweerder heeft de factureringsproblemen niet gecorrigeerd. De eerste twee grieven worden samen besproken onder punt II.2.1., en de derde grief wordt behandeld onder punt II.2.2.

II.2.1. Wat betreft het verzoek tot inzage

30. De Geschillenkamer merkt op dat de klager op 24 augustus 2023 zijn recht van inzage heeft uitgeoefend; dat de verweerder hieraan op 4 oktober 2023 gevolg heeft gegeven en zelf toegeeft dat hij te laat op het verzoek van de klager heeft gereageerd; dat de klager op 9 oktober 2023 om nadere toelichting en aanvullende informatie heeft verzocht; en dat na een

⁸ Klachtenformulier, “Beschrijving van de verwerking van uw persoonsgegevens”.

verduidelijking op 19 oktober 2023 over de band tussen de klager en zijn zoon, de verweerder op 3 november 2023 gevolg heeft gegeven aan het verzoek van de klager. De klager blijft ontevreden over dit antwoord.

31. De Geschillenkamer herinnert eraan dat artikel 15.1 van de AVG bepaalt dat de betrokkene het recht heeft om van de verwerkingsverantwoordelijke uitsluitend te verkrijgen over het al dan niet verwerken van hem betreffende persoonsgegevens. Indien dat het geval is, heeft de betrokkene het recht om inzage te verkrijgen van die persoonsgegevens en van de informatie die in artikel 15.1.a) tot en met h) wordt vermeld, zoals het doeleinde van de verwerking van zijn gegevens, de eventuele ontvangers van zijn gegevens, en informatie over het bestaan van zijn rechten, waaronder het recht om rectificatie of wissing van zijn gegevens te vragen, of om een klacht bij de GBA in te dienen.
32. De nadere regels voor dit recht zijn vastgelegd in artikel 12 van de AVG. In het bijzonder moet hier de aandacht worden gevestigd op lid 3, dat het volgende bepaalt: *“De verwerkingsverantwoordelijke verstrekt de betrokkene onverwijld en in ieder geval binnen een maand na ontvangst van het verzoek krachtens de artikelen 15 tot en met 22 informatie over het gevolg dat aan het verzoek is gegeven. Afhankelijk van de complexiteit van de verzoeken en van het aantal verzoeken kan die termijn indien nodig met nog eens twee maanden worden verlengd. De verwerkingsverantwoordelijke stelt de betrokkene binnen één maand na ontvangst van het verzoek in kennis van een dergelijke verlenging. [...]”*
33. In het onderhavige geval heeft de verweerder niet voldaan aan artikel 12.3 en artikel 15 van de AVG, aangezien hij op het verzoek tot inzage heeft gereageerd na de daarvoor voorziene termijn van één maand – waarbij de verweerder zelf heeft erkend dat hij laattijdig heeft gereageerd op het verzoek tot inzage van de klager – en hij, hoewel hij de mogelijkheid had om de antwoordtermijn te verlengen, daarvan geen gebruik heeft gemaakt. In die zin verandert het feit dat de verweerder werd overspoeld met verzoeken van zijn klanten niets aan deze bevinding, aangezien deze mogelijkheid tot verlenging juist bedoeld is om te worden ingeroepen in uitzonderlijke situaties, waardoor verwerkingsverantwoordelijken de nodige speelruimte wordt geboden. De Geschillenkamer besluit dan ook **de verweerder een waarschuwing te geven**. Deze waarschuwing is bedoeld om de verweerder eraan te herinneren dat het belangrijk is om op toekomstige verzoeken tot uitoefening van de in de artikelen 15 tot en met 22 genoemde rechten te reageren, idealiter binnen een maand, zoals voorgeschreven in de artikelen 12.3 en 12.4 van de AVG.
34. Het lijkt echter *prima facie* niet zo te zijn dat de verweerder meer informatie aan de klager had moeten bezorgen dan reeds werd verstrekt op 4 oktober 2023 en 3 november 2023. Op laatstgenoemde datum heeft de verweerder de klager een document van vijftientig pagina's bezorgd, waarin de door de klager gevraagde informatie is opgenomen. Hoewel die laatste weliswaar beweert dat bepaalde informatie ontbreekt, beschikt de Geschillenkamer

niet over bewijs in die zin, en het feit dat in de onderhavige klacht geen sprake is van een grote maatschappelijke en/of persoonlijke impact, rechtvaardigt dat de Inspectiedienst ter zake niet wordt ingeschakeld.

35. Wat betreft de identiteit van de medewerkers van de verweerder met wie de klager contact heeft gehad, moet in ieder geval worden verduidelijkt dat artikel 15 van de AVG de betrokkene niet het recht geeft om informatie te verkrijgen over *“de identiteit van de werknemers van die verwerkingsverantwoordelijke die onder zijn gezag en overeenkomstig zijn instructies deze raadplegingen hebben verricht, tenzij die informatie onontbeerlijk is om de betrokkene in staat te stellen de hem bij deze verordening verleende rechten daadwerkelijk uit te oefenen en mits rekening wordt gehouden met de rechten en vrijheden van die werknemers”*⁹. De klager heeft geen enkele aanwijzing in die zin gegeven, zodat het niet passend is om zijn verzoek in te willigen of zelfs maar te onderzoeken om redenen van opportuniteit.

II.2.2. Wat betreft de factureringsproblemen

36. De Geschillenkamer beslist dit aspect van de klacht te seponeren op grond van artikel 95, § 1, 3°, van de WOG.
37. Bij een seponering moet de Geschillenkamer haar beslissing stapsgewijs motiveren¹⁰ en:
- een technisch sepot uitspreken indien het dossier geen of onvoldoende elementen bevat die tot een sanctie kunnen leiden, of indien er een technische belemmering is waardoor geen beslissing kan worden genomen;
 - of een beleidssepot uitspreken indien, ondanks de aanwezigheid van elementen die tot een sanctie kunnen leiden, de voortzetting van het onderzoek van het dossier haar niet opportuun lijkt in het licht van de prioriteiten van de Gegevensbeschermingsautoriteit, zoals gespecificeerd en toegelicht in het sepotbeleid van de Geschillenkamer¹¹.
38. Indien er meerdere gronden zijn voor het sepot (respectievelijk technisch en/of beleidssepot) dienen de sepotgronden in volgorde van belangrijkheid te worden behandeld¹².

⁹ HvJ-EU, arrest van 22 juni 2023, Pankki S, C-579/21, punt 83.

¹⁰ Marktenhof (Hof van Beroep Brussel), 2 september 2020, arrest 2020/AR/329, p. 18.

¹¹ In dit verband verwijst de Geschillenkamer naar haar sepotbeleid, zoals uiteengezet en gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/sepotbeleid-van-de-geschillenkamer.pdf>.

¹² GBA, “Sepotbeleid van de Geschillenkamer: 3. – In welke gevallen zal mijn klacht waarschijnlijk worden geseponeerd door de Geschillenkamer?”, 18 juni 2021, beschikbaar op: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/sepotbeleid-van-de-geschillenkamer.pdf>.

39. In het onderhavige geval beslist de Geschillenkamer dit aspect van de klacht te seponeren op grond van twee opportuniteitsredenen.
40. De Geschillenkamer merkt op dat de klager als grief aanvoert dat zijn facturen niet zijn gecorrigeerd. Uit de stukken van het dossier blijkt dat deze grief weliswaar aspecten van gegevensbescherming bevat, maar dat zij niet in hoofdzaak daarop betrekking heeft en derhalve deel uitmaakt van een ruimer geschil dat moet worden beslecht voor hoven en rechtbanken of een andere bevoegde autoriteit. Bovendien stelt de Geschillenkamer vast dat de klager juist in het kader van deze grief een bemiddelingsprocedure bij de Ombudsdienst heeft ingeleid (zie punt 3). Ten slotte merkt de Geschillenkamer op dat in de klacht geen sprake is van een grote maatschappelijke en/of persoonlijke impact (zie punt 34).
41. De Geschillenkamer is dan ook van oordeel dat dit aspect van de klacht moet worden geseponneerd (criteria B.2 en B.3)¹³.

III. Publicatie van de beslissing

42. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit. Het is evenwel niet nodig dat daartoe de identificatiegegevens van de partijen rechtstreeks worden bekendgemaakt.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, onder voorbehoud van de indiening door de verweerder van een verzoek tot behandeling ten gronde overeenkomstig artikel 98 e.v. van de WOG, om:

- op grond van **artikel 58.2.a) van de AVG** en **artikel 95, § 1, 4°, van de WOG**, een waarschuwing te geven aan de verweerder wegens schending van de artikelen 12.3 en 15 van de AVG;
- op grond van **artikel 95, § 1, 3°, van de WOG**, de overige door de klager geformuleerde grieven te seponeren.

De Geschillenkamer herinnert eraan dat, indien de verweerder niet akkoord gaat met de inhoud van de onderhavige *prima facie* beslissing en van oordeel is dat hij feitelijke en/of juridische argumenten kan laten gelden die tot een andere beslissing zouden kunnen leiden, hij enerzijds binnen een termijn van 30 dagen na de kennisgeving van deze beslissing een verzoek tot

¹³ *Ibidem*, pp. 12-13.

behandeling ten gronde van de zaak kan richten aan de Geschillenkamer via het e-mailadres litigationchamber@apd-gba.be. De tenuitvoerlegging van de onderhavige beslissing wordt in voorkomend geval gedurende de bovengenoemde periode geschorst. 1. In geval van een voortzetting van de behandeling van de zaak ten gronde, zal de Geschillenkamer de partijen op grond van artikel 98, 2° en 3°, *juncto* artikel 99 van de WOG uitnodigen hun verweermiddelen in te dienen en alle stukken die zij nuttig achten bij het dossier te voegen. In voorkomend geval wordt de onderhavige beslissing definitief opgeschort.

Met het oog op transparantie wijst de Geschillenkamer er ten slotte op dat een behandeling ten gronde van de zaak kan leiden tot het opleggen van de in artikel 100 van de WOG genoemde maatregelen¹⁴.

Anderzijds kan tegen deze beslissing op grond van artikel 108, § 1, van de WOG, beroep worden aangetekend bij het Marktenhof (hof van beroep van Brussel), binnen een termijn van dertig dagen vanaf de kennisgeving ervan, met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweerder. Een dergelijk beroep kan worden ingesteld door middel van een verzoekschrift op tegenspraak dat de in artikel 1034^{ter} van het Gerechtelijk Wetboek (Ger.W.) opgesomde elementen dient te bevatten¹⁵.

¹⁴ Art. 100. § 1. De geschillenkamer heeft de bevoegdheid om:

- 1° een klacht te seponeren;
- 2° de buitenvervolginstelling te bevelen;
- 3° de opschorting van de uitspraak te bevelen;
- 4° een schikking voor te stellen;
- 5° waarschuwingen en berispingen te formuleren;
- 6° te bevelen dat wordt voldaan aan de verzoeken van de betrokkene om zijn rechten uit te oefenen;
- 7° te bevelen dat de betrokkene in kennis wordt gesteld van het veiligheidsprobleem;
- 8° te bevelen dat de verwerking tijdelijk of definitief wordt bevroren, beperkt of verboden;
- 9° te bevelen dat de verwerking in overeenstemming wordt gebracht;
- 10° de rechtzetting, de beperking of de verwijdering van gegevens en de kennisgeving ervan aan de ontvangers van de gegevens te bevelen;
- 11° de intrekking van de erkenning van certificatie-instellingen te bevelen;
- 12° dwangsommen op te leggen;
- 13° administratieve geldboeten op te leggen;
- 14° de opschorting van grensoverschrijdende gegevensstromen naar een andere Staat of een internationale instelling te bevelen;
- 15° het dossier over te dragen aan het parket van de procureur des Konings te Brussel, die het in kennis stelt van het gevolg dat aan het dossier wordt gegeven;
- 16° geval per geval te beslissen om haar beslissingen bekend te maken op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit.

¹⁵ Het verzoekschrift vermeldt op straffe van nietigheid:

- 1° de dag, de maand en het jaar;
- 2° de naam, voornaam, woonplaats van de verzoeker en, in voorkomend geval, zijn hoedanigheid en zijn rijksregister- of ondernemingsnummer;
- 3° de naam, voornaam, woonplaats en, in voorkomend geval, de hoedanigheid van de persoon die moet worden opgeroepen;
- 4° het voorwerp en de korte samenvatting van de middelen van de vordering;
- 5° de rechter voor wie de vordering aanhangig wordt gemaakt;
- 6° de handtekening van de verzoeker of van zijn advocaat.

Dit verzoek op tegenspraak moet worden ingediend bij de griffie van het Marktenhof overeenkomstig artikel 1034*quinquies* van het Ger.W.¹⁶, of via het e-Deposit informaticasysteem van Justitie (artikel 32*ter* van het Ger.W.).

(get.)Hielke Hijmans

Directeur van de Geschillenkamer

¹⁶ Het verzoekschrift met zijn bijlage wordt, in zoveel exemplaren als er betrokken partijen zijn, bij aangetekende brief gezonden aan de griffier van het gerecht of ter griffie neergelegd.